

om politisk anderledes tænkende, idet jeg altid har opfattet det ærede Medlem som et alvorligt politisk Menneske; men da jeg nu kom til at studere disse Forslag, kom jeg til det Resultat, at det er ved at se paa sine egne Forslag, at det ærede Medlem har faaet denne Opfattelse, at naar man staar som Opposition og har den fornødne juridiske Indsigt — som det ærede Medlem mente, at Regeringspartiet havde savnet her i Salen —, saa er det muligt, at man kan fremsætte saadanne Forslag som de foreliggende, men jeg tror ikke, et Regeringsparti nogen Sinde vilde gøre det.

Med disse Ord vil jeg advare imod at gennemføre disse Forslag, idet Resultatet vil blive, at man tager Midlerne bort fra det Formaal at oprette Husmandsbrug i en Tid, hvor der er haardt Brug for at oprette saadanne, og giver dem til et andet Formaal, et Formaal, som maaske i og for sig kan være godt nok, og som jeg ikke har noget at indvende imod, at Staten støtter saa godt som muligt, men som jeg blot ikke synes, at man kan støtte paa Bekostning af et andet Formaal, der er mindst lige saa godt.

Forslagsstilleren (Holstein): Den højtærede Landbrugsminister begyndte sit Indlæg med at henvise til Statsboligfondens Midler og gjorde opmærksom paa, at en stor Del af disse Midler var anvendt til Tilvebringelse af egne Hjem i Byerne. Det har jeg ogsaa i min Indledningstale gjort opmærksom paa; det er mig fuldt bevidst, at der er anvendt en Del af disse Midler til Tilvebringelse af egne Hjem i Byerne — i hvor stort Omfang har jeg ikke kunnet skaffe oplyst, men det vil maaske kunne oplyses i et kommende Udvalg —, men det, jeg hævdede, var, at denne Lov, Loven af December 1922, var en Lov, der stod i Efterkrigstidens Tegn, og at den ikke kunde betragtes som en permanent Boliglovgivning for Byerne. Vi har jo forlænget Lovens Gyldighed midlertidigt, det er en rent midlertidig Kriselovgivning, som er et Resultat af den ved Krigen skabte ekstraordinære Bolignød, og derfor er den i Virkeligheden ikke et Bidrag til Løsning af det sociale Spørgsmaal om Tilvebringelse af egne Hjem for den mindre bemidlede Befolkning under normale økonomiske Forhold, som vi venter at gaa i Møde, naar nu Kronen ved den højtærede Regerings Foranstaltning med det første kan ventes at komme i Pari.

Den højtærede Landbrugsminister gik dernæst over til at fremsætte Synspunkter, som jeg allerede har berørt, og det forekommer mig ikke, at han har gendrevet

mine Indvendinger mod de Betragtninger, han gjorde gældende. Han sagde for det første, at saadanne Forslag, jeg her har fremsat, vil forcere Tilgangen til Byerne, og at man ikke skal forcere Tilgangen til Byerne under en Arbejdsløshedskrise som den, vi har i Øjeblikket. Jeg vil dertil sige, at der er allerede spærret godt nok for Tilgangen til Byerne udefra under den Krise, vi staar i, og jeg føler mig overbevist om, at hvad der kunde afstedkommes af Kalamiteter i den Henseende, hvis disse eller lignende Forslag blev til Love, er for meget lidt at regne i Sammenligning med den Velgerning, det vilde være, hvis Byernes Arbejderbefolkning i større Omfang, end det nu er Tilfældet, fik Adgang til at faa egne Hjem og faa egne Hjem paa adskilligt bedre Vilkaar, end de har kunnet faa det efter denne midlertidige Nødhjælpslov af December 1922.

Jeg er ganske klar over, at det selvfølgelig er en mindre Del af Arbejderbefolkningen, som vil komme til at nyde godt af saadanne Lovforslag, det vil være Eliten af Byarbejderbefolkningen, det vil være dem, der har vist, at de har Evnen og Villien til at spare op, og som har vist, at de har den sociale og kulturelle honnøret Ambition, at de vil gøre, hvad de kan, for at skabe sig egne Hjem hurtigst muligt. Men det er i Virkeligheden ogsaa paa Landet Eliten af Landarbejderbefolkningen, man kommer til Hjælp ved Statshusmandsbrugs-Lovgivningen. Det er de bedste, de dygtigste baade i Land og i By, som støttes og vil blive støttet henholdsvis ved den hidtidige Husmandsbrugslovgivning og ved Foranstaltninger af den Art, jeg her foreslaar.

Det er meget muligt, at den Grænse, jeg har angivet med Hensyn til Indtægt og Formue, er for højt sat. Men den er sat, da vi havde Kronen omkring ved 60, og faar vi Kronen i Pari og Prissfald o. s. v., helt nye økonomiske Vilkaar eller i hvert Fald Vilkaar, der er betydeligt forskellige fra dem, vi har haft i de sidste Aar, er det klart, at Bestemmelserne maa ændres paa dette Punkt.

I det hele taget, selv om Lovforslag som disse blev ført igennem med store Ændringer — det er jeg forberedt paa —, er jeg ogsaa forberedt paa, at det i de kommende Aar vil vise sig nødvendigt paa ny at ændre denne Lovgivning, fordi vi i Virkeligheden staar paa et socialt Omraade, som er meget lidt opdyrket hidtil af Regering og Lovgivningsmagt. Og naar man tager i Betragtning, i hvilken Grad Regering og Lovgivningsmagten har maattet